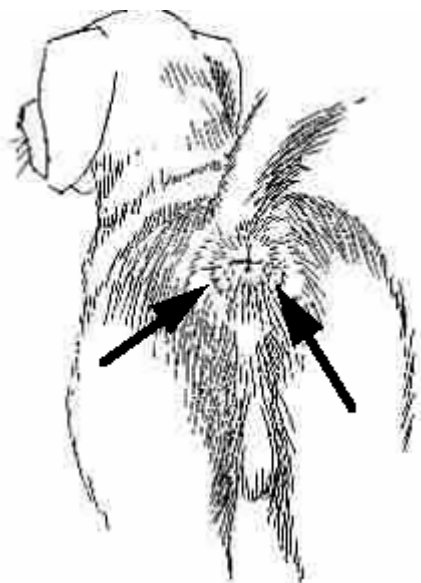

Tømning af analkirtler

Artiklen nedenfor er skrevet af Sissel Bagge og første gang offentliggjort i Border Posten nr. 2 1996.

Billedmateriale: Birgitta Wikström, Hundens sygdomme, Borgen 1995.

Hvis din border interesserer sig voldsomt for området omkring endetarmsåbningen - slikker og bider sig ved haleroden eller kører "på slæde" henover gulvet, så er det sandsynligvis på tide at få tømt analkirtlerne. De tømmes ellers normalt samtidigt med at afføringen udtømmes, men vore dages tamhunde er ikke helt så effektive til denne funktion som deres vildere slægtninge.

Analsækkene befinder sig på hver sin side af endetarmsåbningen og tømmes normalt samtidig med, at afføringen passerer ud.

Heldigvis er det en overkommelig, omend ikke altid lige delikat operation. Man ifører sig tynde gummihandsker og rigeligt køkkenrullepapir, løfter halen med den ene hånd, og trykker med den anden hånds tommel og pegefinger i nederste udkant af endetarmsåbningen opad-indad, så kirtelindholdet trykkes ud gennem endetarmsåbningen.

"Grebet" for tømning af analsækkene. På begge sider af og lidt skråt neden for endetarmsåbningen kan man mærke de fyldte analsække som små faste buler. Man kan tømme dem ved at trykke opad-indad. Hold ikke ansigtet for nær, kirtelindholdet stinker som sildelage.

Advarsel: Lugten er ubeskrivelig og hænger godt fast, hvis der skulle komme noget ved siden af. Husk at rense med en mild klorhexidinopløsning bagefter.